

Škola. Při vyslovení tohoto významného podstatného jména se většině studentů zjeví hrůzou vlasy na hlavě. Mělo by tomu ale tak být? Neměli by se spíš do školy těšit, než se děsit, "co zas po nich ty tyrani budou chtít"? Proč se vlastně studentům do školy nechce?

Škola by měla být instituce, kam se studenti chodí rádi vzdělávat a nejsou tam jen jako (ne)poslušní pejsci, kteří jen opakuji povely, které se mají naučit. Vždyť už Jan Amos Komenský chtěl školu změnit na zábavnou a přesto naučnou. Chtěl, aby se tam žáci těšili a cítili se „jako doma“, ale také se mnoho věcí naučili. – Škola hrou – biflovat, ale vytvářet vlastní iniciativu.

Přece jen škola je škola a k tomu neodmyslitelně patří učení, bez toho by to určitě nešlo. Učitelé mohou však značně napomoci tomu, jak se budou studenti do školy těšit. Jednoduše jim mohou školu znechutit samými testy, cvičeními a opakováními, ale také ji dokážou udělat zábavnou, zajímavou a pro studenta přitažlivou. Proč nevytvářet různé tvůrčí projekty, na kterých budou studenti pracovat a naučí se látku stejně dobře, možná ještě lépe než pouhým výkladem?! Záleží opravdu na přístupu studentů i kantorů, jak ke škole a učení přistupovat. Jestli zvolí biflování, biflování, biflování nebo jsou radši pro různé projekty. Když se obě strany dokážou dohodnout na kompromisu, určitě už nevydělají - obě strany - , až se nedělní večer bude chýlit ke konci a na obzoru začne svítat nový týden.

Alice Pichrtová , TRIVIS SŠ veřejnoprávní Karlovy Vary